

Інформаційний

БЮЛЕТЕНЬ

Т.П. ОУН (В.Б.)

№ 4. 9 /34/

Січень, 1957

Рік 5-тий

Христос
родився!

Провідний Актив, усіх Членів, Кандидатів, Симпатиків і Прихильників Організації Українських Націоналістів на терені Великої Британії вітаємо і поздоровляємо з найсвітлішим і найрадіснішим Святком – РІЗДВОМ ХРИСТОМ та НОВИМ РОКОМ і бажаємо Вам багато щастя й успіху в майбутньому.

Минулий рік для нас всіх був черговим роком проби наших сил і витривалості у внутрішньо-організаційній виробленості і дисципліні, в обороні місця, честі й авторитету Організації, в обороні і збереженні чистоти ідейно-політичних і програмових засад, у поширюванні, прищеплюванні й плеканні цих засад серед українського й інших народів світу та в протиставленні їх, як найгострішу нашу зброю, проти всіх наших ідейних і політичних противників і нашого головного ворога – Москви.

Організаційний актив на терені Великої Британії завжди пам'ятав, що він є тільки невеликою частиною всієї нашої великої Організації Українських Націоналістів, на Батьківщині й закордоном, і свої обов'язки, як обов'язки закордонної частини ОУН, старався виконувати і виконував сумлінно і чесно.

Грядучий новий рік і події, які здійснюються в ньому, ми зустрінемо ідеюно сповні і здетерміновані продовжувати, за всяких умов, нашу працю для здійснення Великої Меті – здобуття і закріплення Української Самостійної Соборної Держави, а Новонароджений Христос, Бог наш, нам в цьому допоможе.

Веселих Свят і щасливого Нового Року!

Тереновий Провід ОУН у В. Б.

ЗАГАЛЬНЕ ПОЛОЖЕННЯ В СВІТІ

Україна і Мадярщина

В попередньому числі "Інформаційного Бюлетеня" ми писали про нову добу, яка гряде на хвилях революцій, що розвиваються на Сході Європи, опанованої московськими більшовиками. Цього погляду ми придержуємося і тепер, коли замикаємо цим числом Старий і розпочинаємо Новий Рік.

Коли візьмемо під увагу цілий період після другої світової війни, то прийдеться ствердити, що революція на Мадярщині стала другою ланкою в цьому процесі революційних зривів, що скорше чи пізніше охоплять цілий так званий ССРСР і "сателітів". При тому треба, очевидно, відзначити також і те, що під сучасну пору Мадярщина стоїть на такій самій позиції і має перед собою таку саму перспективу, як це було на Україні в роках 1945-47, коли український визвольно-революційний рух переходив з позиції відкритої збройної боротьби проти Москви і її вислужників до позиції глибоко законспірованої пропагандивно-виховної боротьби.

Так само, як український визвольно-революційний рух не міг зломати переважаючу у мілітарному і людському матеріалі силу Москви, так і повстання мадярського народу немало з цілком об'єктивних причин тієї сили, щоб зломати Москву та досягнути повну національну суверенність. Український визвольно-революційний рух пішов у глибоке підпілля з тим розміслом, щоб підготувати пропагандою і національним освідомленням найширші маси українського народу, щоб впоїти в них революційного духа і переконати про konieczність боротьби за самостійність. Мадярський революційний рух того завдання немає. Його перехід у підпілля і розгортання боротьби на цілу країну має в основному те значіння, щоб при уникненні безпосереднього збройного зіткнення з переважаючими московськими військами, вивінуваними наймодернішою технікою, досягнути такі бажані цілі. В цьому то і лежить головна різниця положення на Мадярщині і на Україні.

В часі писання цієї статті до нас приходять potwierdжені вістки про нову хвилю революційних зривів на Україні. Перші виступи українських революціонерів відбувалися на Західній Україні і на Закарпатті, основною ціллю яких було перешкодити Москві здушувати всенародне повстання на Мадярщині, однак під цю пору боротьба у своєрідній формі ведеться в самому серці України - в Києві, про що звітують подорожні і втікачі з України і Мадярщини.

Прийнявши ці вістки, ми можемо бути певними, що боротьба з московсько-більшовицьким окупантом ведеться не лише в Києві. Мабуть під цю пору в усіх більших містах України відбувається це саме. А це означатиме, що найближчі місяці, можливо що і тижні, принесуть для нас те, на що ми очікували і до чого підготовлялися на протязі останніх десятих років. Рік, на порозі якого знаходимося якраз тепер, може принести українській нації так довго очікувану волю.

Велика Британія і США

Відриваючись на хвилину від тих подій, що мають під цю пору місце в Східній Європі, і споглядаючи на те, яку позицію у відношенні до тих подій займає Захід, а передусім Велика Британія і США як провідні держави західного світу і найбільш непримиримі вороги московського імперіалізму, нашим еством проходить хвиля великого невдоволення.

Поминаючи ті непорозуміння, що виникли між Великою Британією і США з приводу Суєзького Каналу, між ними не було надзвичайно прихильних зносин на протязі вже довшого часу. Це непорозуміння та охолодження відносин базувалось, як це виходить на верх тепер, в більшості на тому, що США не хотіла підтримувати політики Великої Британії на Близькому Сході. Однак під цю пору, особливо після капітуляції Великої Британії і Франції перед Об'єднаними Націями і США, весь тягар відповідальності за долю Близького Сходу впав на США.

Події на Мадярщині заскочили були Велику Британію і США до тої міри, що вони не знали, що їм практично треба робити. Відсепаруватися цілковито від тих подій вони не могли, бо на тому міг потерпіти дуже багато їхній політичний капітал серед мадярського народу, але рівночасно з цим вони не були готові піднятися також і на щось інше.

Які причини склалися на це? Менш-більш влучну відповідь на це питання дає Джеймс Камерон в "Нюз Хронікл" з 14 грудня, 1956., пишучи, що "події в Східній Європі належать до тих, яких ніхто з нас не сподівався стрічати. Кожний з нас, - пише він далі, - мав на протязі цілих років таку чи іншу концепцію про комуністичний світ. Тепер ми мусимо

прихилитися на скору руку до ідеї, що комуністичний блок не існує взагалі, що на просторах між Балтиком і Чорним Морем немає навіть одної солідної комуністичної партії".

Переконання про те, що Москва посідає дійсно сильні впливи серед поневолених нею народів, було основним коном для західно-європейського політика на протязі дуже довгого часу. Воно спричинилось було також і до того, що помало витворювало переконання про потребу існування ко-екзистенції як засобу для збереження миру. Але тепер, після цього, що сталося на Угорщині, в Польщі, що діється на Україні і в прибалтійських країнах, все це обернулося в руїну. Ціла система поглядів на СССР і оцінювання реальності його сил розлетілася на прах. Джеймс Кеммерон, будучи тільки журналістом, може прихилитися до протилежної ідеї на протязі короткого часу, але такого перескоку не зробить ані уряд Великої Британії з Іденом на чолі, ані уряд США з Айзенгауером. Для них треба часу на перетравлення несподіваного припливу нової і цілком протилежної їхнім поглядам струї. Цим можна пояснювати їхнє теперішнє відношення до подій на теренах Східної Європи.

В основному, воно зводиться сьогодні до того, щоб 1/ забезпечитися перед евентуальним наскоком на вільний ще Захід, що його може зробити Москва з причини того поденервування, яке гаїє в її політичних і мілітарних кругах з причин виняткового положення в її нутрі, викликаного подіями в Польщі, Угорщині і на Україні; 2/ триматися осторонь тих революційних процесів, які відбуваються в середині СССР, щоб часом нестати, як вони висловлюються, жертвою провокації, або щоб не спровокувати передчасно проти себе СССР, і 3/ не давати ні яких надій поневоленим Москвою народам на те, що Захід є готовий допомогти їм відповідною інтенцією в боротьбі за незалежність від Москви, кладучи таким чином увесь тягар протимосковської боротьби на плечі поневолених Москвою народів.

В міжчасі, на маргінесі цих основних настанов політики західних великодержав, ведеється вбільшості пресова кампанія морального попертя до-магань угорських повстанців. Хоч з одної сторони це є добрим показником для Заходу в психологічно-пропагандивній війні з Москвою, то з другої сторони така постава Заходу не дає нічого практичного угорському народові.

Найбільш позитивною годією на закінчення Старого Року була резолюція НАТО, прийнята на передодні закінчення конференції в Парижі /запропонована Брентаном/, в якій є висловлена думка цієї Організації щодо її політики у відношенні до Східної Європи. В цій резолюції стверджено, між іншим, що кожний народ має право на повну політичну і суспільно-економічну незалежність. Однак і ця відноситься вбільшості до майбутнього, до того часу, коли Захід буде таки змушений прийняти більш активну участь у поборюванні московсько-більшевицького імперіалізму.

Новий, 1957 рік, заповідається бурхливим. Можливо, він буде переломним роком для України та інших, поневолених Москвою народів. Бо події, що відбуваються зараз у сфері впливів Москви, неналежать до тих, що мають короткохвилезе значіння. Кожна революція починається від нескординованих виступів менших чи більших груп чи промарків народу чи народів. Вона поступенно розгарається, поширюється і помножується, аж вкінці охоплює собою найширші маси, і як лавіна нищить старий лад та будує новий.

Надзвичайно потішачим для нас фактом є те, що на Рідних Землях розгарається наново повстансько-революційний рух, і що цей рух є однаково діючий як на заході так і на сході України. Ці події, що відбуваються під сучасну пору рівночасно з подіями на Угорщині, надзвичайно сильно скріплюють позиції української еміграції у вільному світі, даючи їй ще одну дуже поважну шансу для політичної роботи. Тому, не дивлячись на становище до цих подій Західного Світу, нам треба дивитися оптимістично у майбутнє української нації і плекати сили, яких потребуватиме вона для свого повного визволення і відродження.

Позиція Західного світу не повинна нас ані дивувати, ані застрашувати. Ми ніколи не покладали надій на інтервенцію. Основною ідеєю нової визвольної-революційної боротьби є ідея власних сил українського і поневолених Москвою народів!

=====

"Природними союзниками України в боротьбі з московсько-більшевицьким імперіалізмом є впершу чергу поневолені ним народи". З Постанов П'ятої Конференції ЗЧ ОУН, розділ четвертий, параграф 8-ий.

=====

ЩЕ ПРО ПРАЦЮ НА ЗОВНІШНЬОМУ ВІДТИНКУ

Вже десять років живе більша кількість українців на терені Великої Британії. Хоч деякі вже загосподарилися на новому місці поселення, більшість ще держиться тимчасового способу життя, не входячи нігде глибше в ґрунт. Певний, малий щоправда, відсоток емігрантів це ті, що вже відгородилися від українського суспільства та від організованої громади, однак основна більшість ще не втратила духового зв'язку з Батьківщиною, же жевріє в їхніх серцях любов і туга за Рідною Землею, яку топче чобіт окупанта.

На чужину ми прийшли як політичні емігранти, протестуючи своїм добровільним перебуванням поза окупованою Україною і своєю організованою дією проти нечуваних злочинів і насильства, які ворог вчиняє над нашим безщасним народом. Ми взяли на себе завдання допомагати всіма силами, використовуючи всі можливості, визвольній боротьбі Української Нації, надлюдським змаганням її кращих синів і дочок, що в лавах підпілля ставлять героїчний спротив лютому ворогові. Ми записалися не заперестати наших зусиль доти, доки весь світ не буде зрушений для справи зметення московської тюрми народів з лиця землі і національного визволення України та всіх інших поневолених жорстокою Москвою народів. Тоді як край бореться ввіч-у-віч з ворогом, наше завдання на чужині є створити сприятливу атмосферу для того, щоб ця боротьба мала якнайбільший успіх. Для того потрібно здобути визнання справедливості визвольних змагань українського народу та прихильність і моральну та матеріальну підтримку з боку сильних держав Західного світу. Проживаючи на терені Великої Британії, нашим першим завданням повинно було бути здобуття прихильності і підтримки для визвольної боротьби України з боку британського народу і його уряду.

Чи багато ми дотепер зробили для обізнання англійців з українською проблемою і для вискання їх підтримки? Повернімося думками десять років назад і пригадаймо собі, як справи виглядали тоді! Майже цілковита невідомість, змішування нас то з поляками, то з москалями, часто навіть неприхильність до наших цілей, і утотожнювання їх з цілями гітлерівської Німеччини. На сьогодні багато змінилося. Назва "українець", "Україна" вже не такі незнані і незвучать так екзотично, як тоді, пересічному англійцеві вже дещо відомо про Україну і навіть щось він чув про спротив в Україні проти Москви. Хрущова часто газети називають "каторою України". В нас вже є випробувані приятелі-англійці, що постійно підтримують наші акції. Сотки тисяч англійців бачили наші маніфестації, читали наші летючки й інші видання, розмовляли з українцями і довідувалися про незнану їм до того часу країну і нарід, що змагає до національної незалежності. Англійський уряд і багато провідних британців мали нагоду читати наші меморандуми, петиції і т. д. Наші мистецькі сили рознесли славу про особливу українську культуру широко в гуцу англійських мас.

Однак запитаємо себе, чи вже все зроблено, що треба було зробити, і чи ми досягнули те, до чого з такими труднощами прямували? Відповідь ясна: хоч багато ми вже зробили, ціль наша ще далеко не досягнена. Англійська преса, а особливо столична, все ще мало цікавиться проблемою України, все ще трапляються прикрі перекручення і неправильне наświetлення справ зв'язаних з українською визвольною боротьбою, англійський уряд все ще холодно відноситься до протимосковської боротьби України, ми не добилися ще ні моральної ні матеріальної підтримки британського комонвелту для справи самостійності України. Чи це значить, що наші зусилля пішли намарне і що немає надій на виправлення ситуації? Зовсім певно - ні! При добре скерованих зусиллях, при наполегливості, при вмілому і розумному підході, ми можемо ще досягнути нашу ціль! Брак відповідних інтелектуальних сил, брак товариських, професійних зв'язків з визначними впливовими англійцями утруднює нашу працю, працю політичних емігрантів, добровільних представників поневоленого українського народу серед народів вільного світу, однак це не повинно нас зупиняти. Ми мусимо шукати доріг ввійти у близький контакт з впливовими англійськими кругами, з представниками політичного, культурного, релігійного життя, з англійською пресою і іншими середниками інформації і пропаганди.

Великою перешкодою для нашого впливу на англійську східно-європейську політику є те, що в нас замало особистих, приватних зв'язків із визначними англійцями. До певної міри причиною тут є те, що серед нашої еміграції майже немає інтелектуально-видатних людей, фахівців з різних ділянок знання, що були б помітними серед англійських конкурентів у своїх ділянках. З другої сторони навіть ті із поміж нас, що могли б з пе-

вним успіхом бодай входить в контакт з середньою англійською класою, не роблять того через те, що воліють замикатися у вузькому українському гетті, не відчуючи ані охоти ані потреби зацікавитися відповідним англійським оточенням. Це відбивається дуже погано на нашій зовнішній роботі, тому що ми не розпоряджаємо широкими колами українців, які на випадок потреби могли б використати всі свої знайомства на те, щоб виконати певне завдання, як одну із ланок ланцюга допомоги визвольній боротьбі. Для того нехай буде нашим кличем на найближче майбутнє: Здобуваймо англійський світ! Входім в англійське середовище! Вступаймо в англійські клуби, товариства, наві'язуймо знайомства! Терпеливою, постійною, тактовною працею і бездоганною поведінкою здобуваймо собі визнання, прихильність і піддержку для наших визвольних цілей! Стараймося навчитися англійського способу переконування і дискусії, щоб не зражувати англійців грубою поведінкою і чужим способом ведення пропаганди. Приглядаймося, як англійські організації пропагують свої справи і здобувають прихильників! Використовуймо всі можливості, які дає англійська преса на те, щоб через неї інформувати про Україну та скеровувати англійську публичну opiniю у відповідному напрямі! Стараймося робити українську зовнішню роботу руками англійців-наших приятелів!

У зв'язку з недавніми подіями в Польщі і на Мадярщині створилась догідна атмосфера для відновлення наших зв'язків з еміграціями інших поневолених Москвою народів. Перш за все, всюди де це є можливим, треба відновити наші зв'язки з мадярами, чи то на форумі АБН разом з іншими, чи тільки двосторонні. Ця справа тимбільше на насі, що, згідно з останніми повідомленнями, після подій на Мадярщині прийшли заворушення на Україні. Беручи до уваги те, що на Мадярщині багато українців, воєнізованої армії, перейшло на бік повстанців, а багато з тим, що не перейшли, відмовилися стріляти до цивільного населення, показується як тісно доля мадярського повстання зв'язана з поставою українців до Москви. Українсько-мадярська співпраця у спільній боротьбі проти спільного ворога є дуже важною і конечною справою. В додатку, до голосу мадярів на Заході радо прислухуються. Для того, щоб ми досягнули такого стану, що про нашу боротьбу проги Москви і про нашу піддержку мадярам, заговорили б мадяри, це було б поважним зкладом для поширення інформації про Україну на Заході. Тому, там де це є можливим, добре було б організувати спільні зустрічі, чи навіть маніфестації з мадярами і іншими представниками поневолених народів.

Прихильність Західного світу для наших змагань можемо досягнути тільки тоді, коли зможемо переконати Захід про правильність нашої політичної концепції. Переконати людей можна лиш словом, словом говореним і друкованим. В Англії нашим головним середником, що старається доставити переконливе друковане слово широким англійським колам, є кварталік "Юкрейнієн Феву". Його видання стрічаються з поважними фінансовими труднощами. Розбудова і вдосконалення журналу терпить на тому, що піддержка для нього з боку українського суспільства ще за мала і зрозуміння для його важливості ще не достатнє. Кожний свідомий українець, а тимбільше організований член, повинен подбати про те, щоб якнайбільше число "Ю.Р." пренумерувалося в його місцевості. Коли для самотніх осіб передплата є занадто кошовною, тоді можна організувати групову передплату, чи навіть збірку серед загалу громадянства. Коли в даній місцевості немає англійців, зацікавлених у "Ю.Р.", це не повинно оправдувати місцевих українців від піддержки для цього журналу. В такому випадку осередок може просити СУБ висилати "Ю.Р." там, де цього більше потрібно, з тим, що осередок фінансує висилку. Кожна станиця повинна мати фонд для фінансування зовнішньої пропагандивної роботи. Це можна організувати також в той спосіб, що фонд існує при місцевому Відділі СУБ-у. В такому випадку є можливість здобути для нього підтримку від ширшого громадянства. З цього фонду можна фінансувати закуп різних англомовних видань для англійських бібліотек, чи для розсилки знайомим англійцям і пресі.

Праця на зовнішньому відтинку - це основне завдання українського політичного емігранта. Від її успіху залежатиме, чи в відповідну хвилину Україна одержить моральну і матеріальну піддержку від Заходу, чи ні. Доложім, отже, всіх наших сил до того, щоб поставити її на належній висоті у кожній станиці, у кожній місцевості де перебуває українська еміграція, і навіть у кожному англійському середовищі, де перебуває бодай один українець.

=====

Прочитайте інструкцію Зовнішньо-Політичної Референтури з січня, 1956.

=====

СИЛА І СЛАБИСТЬ ОРГАНІЗАЦІЇ

Перебуваючи на еміграції під тиском різних розкладових чинників, ми часто забуваємо про одну дуже важливу істинну всякого організованого життя, а саме про те, що дисципліна і послух та почуття співвідповідальності є одним чинником, який сприяє зміцненню організованого життя і праці, тоді як анархія і безвідповідальність є тим, що руйнує це організоване життя і працю.

Про це особливо легко забувається на еміграції в тому моменті, коли ходять про наше внутрішнє організоване життя. На зовні та у відношенні до господарів країни, на терені якої ми є поселені, панує завжди більша солідність і скрупулярність, а пересічний українець таки пам'ятає, що за всякі прояви анархії він буде потягнений до строгої відповідальності. Коли ж ходять про внутрішнє життя, то цього почуття часто бракує, у висліді чого загальні правила організованого життя нагинаються відповідно до потреб свого власного, персонального – що так скажемо, розуміння загально-го порядку і дисципліни.

Проживши довгий час в Організації, в якій дисципліна і порядок межують з тими, що практикуються у військового типу формаціях, нам може видатися, що ми вже є настільки виробленими під цим оглядом, що про це вже не треба було б говорити. Однак на практиці є дещо інакше, і під оглядом дисципліни є багато до побажання.

Говорячи про це, ми маємо на увазі цих дрібних випадків, що трапляються тут і там. Тут ми маємо на увазі те, що започаткувалося на нашому терені тому два роки та проявилось було в намаганні кількох одиниць зорганізувати довкруги себе таку кількість членів, якою можна було б проти явитися цілості Організації, і в такий спосіб досягнути своєї цілі.

В цій статті ми не домаємо подавати остаточного з'ясування положення на цьому відтинку. Це належить до цілком окремої дії, яка увійде на порядок дня в найкоротшому часі. Сьогодні нам ходять тільки про саму застанову над дисципліною і позитивами, що випливають з неї та є додатними в організованому житті, і над анархією і негативами, що випливають з неї та є від'ємними в цьому житті.

З'ясуємо собі впершу чергу поняття дисципліни. Під поняттям дисципліни різні групи людей розуміють різне зіставлення фактичного стану речей і відносин. Вояк розуміє під поняттям дисципліни беззастережне виконання наказу його зверхника, без уваги, що при тому він може втратити своє життя. Пересічний громадянин держави розуміє під поняттям дисципліни умірковане використання на свою користь тих прав і прерогатив, які є гарантовані йому конституцією, та сповнення наложених державою обов'язків. Член першої ліпшої політичної чи станової організації розуміє під поняттям дисципліни сповнення тих обов'язків, до яких він добровільно піднявся, як також повне використання тих прерогатив, що їх дає йому організація з моментом прийняття в свої ряди, для загального добра її членів або справи.

Приглядаючись фактичному змісті пануючого в них розуміння дисципліни, який має дещо інші властивості для кожної з цих груп зокрема, ми помічаємо одну спільну рису для всіх трьох груп, якою є те, що всі вони є зобов'язані зберігати і респектувати прийнятий у них порядок дисциплінарних норм і приписів. Всяке переступлення цих норм і приписів є рівнозначне з анархією, за що, звичайно, тяжко карається.

Навівши найзагальніші властивості поняття дисципліни в трьох окремих групах, що приймають найвидатнішу участь в житті спільнот, та підкресливши окрему спільну рису для всіх трьох, ми хочемо тепер подати таке поняття дисципліни, яке стоїть як основне і загальне для всіх окремих. Цим поняттям є, що дисципліна – це обов'язок для кожної людини, яка приймає участь в організованому житті, жити і працювати так, як того вимагає правопорядок, безпека організованого життя і праці, і спроможності дії.

Про правопорядок і безпеку організованого життя і праці є усвідомлений у відповідному часі і відповідним способом кожний один член такої чи іншої суспільної групи, чи формації. Для того, щоб людина була вартісним членом народу, щоб вона респектувала його правопорядок і безпеку життя, її вчать про дисципліну від наймолодших літ. Про особливі правила воєнського життя вояка вчать на самому вступі в армію. Про пошанування цього принципу, а рівночасно про пізнання основних засад правопорядку такої чи іншої організації вчать її члена ще перед тим, як він увійде в її ряди. Таким чином кожна людина є освідмленою у свій час, як вона має поводитися в такому чи іншому середовищі, які вона має права і прерогативи, як вона може охороняти свою власну особовість в моменті порушення її іншими людьми, та як вона має працювати разом з іншими для досягнення загальної цілі.

Однак часто, навіть дуже часто, трапляються в нас випадки, що та чи інша людина не освідомлює собі цього. Що є тут причиною? Першою причиною є те, що життя на еміграції не дозволяє на застосування супроти порушника дисципліни відповідної кари. За часів Козащини бунтівника прив'язували до хребта коня, або босого пускали в степ на поталу хижим звірам і тим кочовикам. Пізніше бунтівника викидали зі суспільства. Це затрималось аж до сьогодні, однак чи має воно якесь практичне значіння? Правду сказавши - немає, бо така одиниця завжди знайде кількох інших і разом з ними промишлятиме на злобу дня. Якщо її забракне тих кількох "своїх", тоді вона пристане до інших, до тих, що вступили на цей шлях раніше, або які відчували природню ворожнечу до того середовища, яке викинуло їх раніше, і які є завжди готові прийняти таку саму особу з відкритими раменами.

Другою важливою причиною є те, що в нас взагалі мало уваги присвячується дисципліні, як науці про послух, додержування порядку в якій перебувають соціальній групі для забезпечення можливостей досягнення бажаних цілей. З тої причини ми - беручи нас як ряд соціальних чи світоглицьово-політичних одиниць, а чи як націю - дуже часто цих намічених цілей не досягаємо, бо заки дійдемо до їхнього досягнення, то так порізнимося з причин браку відчуття дисципліни, що вже немає кому досягати намічену ціль.

Хто стає найскорше анархістом

Дрібними і нешкідливими анархістами стають найчастіше люди несвідомі, але зарозумілі, які випадково попадають до організацій. Немаючи глибоко відчутієї свідомості виконувати добровільно прийнятих обов'язків та нестараючись цю свідомість виробити, вони стають в організованих рядах тим елементом, який намагається прикривати свою несвідомість різними "мудрими" розумуваннями та невдоволеннями.

Більше небезпечними анархістами стають ті одиниці, які не мають стійкого характеру і прямолінійності, та які не керуються в своєму житті справами, що стоять понад особистими користями. Будучи такими з природи речей, вони часто виломлюються самі з організованих лав, або підпадаючи під вплив інших, виломлюються разом з ними, шкодючи цій організації, до якої належали, стільки, скільки зможуть.

Найбільше небезпечними анархістами стають одиниці, що їх називають егоцентриками, себто особи, які вважають себе за осередок світу, наймудрішими і найздібнішими під кожним оглядом, і найбільш нестерпними на все, що могло б в такій чи іншій мірі обмежувати не так свободу їхньої дії, як переконання про себелюбність і незаступимість.

Боротьба з егоцентризмом є надзвичайно складною і тяжкою, кульмінаційною точкою якої є або опанування ними всього життя, або цілковите викинення їх поза борт цього життя. Компромісу, звичайно, немає.

Бо егоцентрики є різночасно розумними демагогами. Вони завжди є сповнені аж по самі береги своєї душі "патріотизмом", який на зовні, перед публікою, виявляється сильною хвилею патосу і громових закликів, а у відношенні до своїх прихильників "аристократичністю", межуючу з театральністю. Противника егоцентрик не шукає. Він знаходить його випадково, а коли переконається, що противник слабший, кидається на нього з лютістю і безпощадністю тигра. В праці вони є великими хаотиками, а тому свідомо концентруються тільки на таких ділянках, які приносять їм найбільше особистої /не обов'язково матеріальної/ користі.

Для чого нам потрібно дисципліни

Дисципліни нам потрібно не для того, щоб одних тримати при мовчанні і праці, а другим давати всі можливості на розгорнення їхньої ініціативи і волі. Дисципліни нам потрібно для збереження порядку і послуху, для забезпечення можливостей здійснення намічених завдань всюди там, де при праці зустрічається більше як одна людина, і де завжди потрібно когось, хто накладав би завдання і ніс би особисту відповідальність за їхнє виконання.

Кожна організація складається з соток, тисяч або мільонів членів, які мають рівні права впливу на її програмові заложення і конкретну роботу. Але з того загального числа різноправних членів лише незначна частина осіскупчує в своїх руках фактичну силу організації і фактичну відповідальність за її конкретну роботу. В армії такою групою людей є Головний Штаб, в державі уряд, а в організаціях проводи. Перші назначуються, другі і треті вибираються або всенароднім голосуванням /уряд/, або на основі волі делегатів, що заступають на конференціях чи конгресах волю і думку неприсутнього членства. Для проводу поодинокими клітинами існує в різних організаціях різний порядок їхнього правного уконститування. В одних панує виборна система, в інших номінальна.

Анархісти, однак, цього незапримічують. Якщо їм не подобається якесь

рішення, або, прямо, людина, вони поминають всі зобов'язання, діючи так, немов би від цього залежала доля світу.

Там, де на порядок дня приходять потреба співпраці в одній організації більше людей, там не може бути мови про персональні уподобання. Провід організацій, чи її клітин, мусить завжди спочивати в руках одиниць, яким хтось довіряє безпеку сотень чи тисяч членів, організаційне майно, організаційні справи, і від кого можна сподіватися повної підпорядкованості і співпраці. Над тим не може бути дискусій і від цього неможна узалежнювати свого довіря до проводу організацій і їхньої праці, а тимбільше тоді, коли провідний актив організацій завжди перебуває на чолі всіх акцій.

Закінчуючи цю статтю на теми дисципліни, ми хотіли б висловити сильне побажання до всіх, а передусім до тих, котрі на протязі минулого року старались довести до замашання внутрішньо-організаційного порядку, щоб в майбутньому ані одним кроком, словом, дією невиходити поза рамки встановлених в нашій Організації загальних принципів дисципліни і порядку!

=====

ВІДОМОСТІ ПРО ПОДІЇ НА УКРАЇНІ

На протязі останнього місяця українська і західно-європейська преса приносили потверджені вістки про події на Україні. Перші вістки з грудня, 1956, подані на сторінках англійського часопису "Дейлі Телеграф", говорять про дію українських повстанців на залізничній лінії Перемишль-Дебрицин-Ужгород, які мали висадити в повітря залізничну лінію на цьому шляху в кількох місцях, як також про ширші заворушення на Закарпатті, особливо в околицях Ужгороду, де москалі сконцентрували були кілька своїх піхотних дивізій. Коротко по тім, бо вже 16 грудня, 1956., англійський часопис "Обсервер" приніс вістку про перехід на сторону мадярських повстанців около 15 000 українців, бійців Червоної Армії, разом з артилерією і легкими панцирними автомашинами. За відомостями з цього часопису українці, командири тих військових з'єднань, що перейшли на сторону повстанців, зверталися по радіо до інших, подаючи свої прізвища і старшинські ранги, з закликом про прилучення до них в цілі боротьби за визволення їхньої батьківщини і родин з московської неволі. Тиждень пізніше цей часопис помістив нотатку, яка потверджувала подані на його сторінках відомості з попереднього тижня, але рівночасно подавала, що загальне число тих, що перейшли на сторону мадярських повстанців, є набагато менше, досягаючи 10 000.

Англійська столична преса з понеділка, 17 грудня, 1956., принесла вістки про заворушення в околицях Львова та про перервання в кількох місцях залізничної лінії зі Львова в сторону Мадящини. Бечірні часописи в Лондоні з суботи, 29 грудня, і недільні з 30 грудня, подали обширніші вістки про заворушення в Києві, що їх привезли на Захід подорожні.

Повижчі відомості подала британська преса. Про них писали також такі французькі часописи як "ЛЬ"Орор", "ЛЬ"Парізієн Лібере", віденські - "Фольд Телеграф", "Носр Курієр", німецькі - "Вельт ам Монтаг", "Зальцбург Курієр" і американська "Нью-Йорк Гералд".

Докладніші звідомлення про ці події подав "Шлях Перемоги" з 30 грудня, 1956, "Українська Думка" і "Українець-Час" з цьогож тижня.

=====

ВІДПОВІДЬ ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ

Український Комітет у Великій Британії отримав листа від Об'єднаних Націй, Відділ Прав Людини, за підписом Джона Мейл, в якому пишеться:

"Я є уповноважений відмітити отримання Вашого листа з 10 листопада, 1956., wraz з прилогами, як також поінформувати Вас, що цей лист буде полагоджений згідно з 75 /У/ і 607 /XXI/ резолюціями Соціально-Економічної Ради, копії яких пересилаємо з прилозі до цього листа для Вашої інформації.

Згідно з параграфом "б" і "е" 75 поправленої резолюції, короткий зміст Ваших матеріалів буде предложенний Комісії Прав Людини для інформації. Копії Ваших листів будуть переслані Урядові Союзу Сов'єтських Соціалістичних Республік і Урядові Української Сов'єтської Соціалістичної Республіки. Просимо Вас звернути спеціальну увагу на вступний параграф резолюції, згідно з яким Комісія Прав Людини "є свідомо того, що вона немає сили до підняття якої б це не було акції у зв'язку з яким би це не було зажаленням до прав людини".

В узгідненні з четвертим оперативним параграфом 607 резолюції, Ваші листи будуть предложенні також Генеральному Директорови Канцелярії Міжнарод-

днього Уряду Праці".

Текст цього листа і витяг згадуваних в ньому резолюцій буде надрукований в одному з найближчих чисел "Української Думки". До того буде доданий також коментар, який з'ясуватиме, в якому положенні знаходиться справа листів українських політ'язнів Мордовських спецтаборів і наші резолюції на форумі Об'єднаних Націй. На цьому місці musimо ствердити, що згідно з уструповими формами різних комісій Об'єднаних Націй та їхньої фактичною безсилюстю, справа українських політ'язнів не вийде поза рамки формальних дискусій. Одинокую надію дає те, що в червні, біжучого року, відбудуватиметься конференція Міжнародного Уряду Праці Об'єднаних Націй, на якій наші резолюції повинні знайтися на порядку денному і бути продискутованими.

З нашого терену вислано до Об'єднаних Націй десять окремих резолюцій, ухвалених на вічах в поодиноких осередках, які є підтримані 7 000 зібраних підписів. Якась частина резолюцій була вислана безпосередньо без підписів, про що незнаємо докладно.

=====

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ УКРАЇНСЬКОЇ ВИДАВНИЧОЇ СПІЛКИ

В суботу, 15 грудня, 1956., Українська Видавнича Спілка в Лондоні відбула свої п'яті річні загальні збори, на яких переглянуто діяльність Спілки за минулий рік і її фінансовий стан, предложенний Учасникам зборів Дирекцією Спілки і британськими контрольними властями.

Зі звіту Спілки довідуємося, що на протязі минулого року загальне майно Спілки зросло на кругло 1364 фунти. Загальна вартість рухомого і нерухомого майна Спілки виносить 15 524 фунтів.

Цей зріст загальної фінансової бази завдячується, в загальному цему, що в році, закінченому в травні, 1956., самий оборот виконаної друкарської роботи виносив 2497:12: 1 більше від року, закінченого в травні, 1955. Збільшений оборот був також по лінії продажі журналів і книжок.

Поминаючи факт збільшення загального майна Спілки, яке зростає з кожним роком, ситуація неє надто рожевою. Її ускладнює впершу чергу те, що певна частина грошей, виказаних як майно Спілки, знаходиться в нерозпроданому товарі на людях - в кольпортерів і передплатників "Визвольного Шляху" і в покупців видаваних Спілкою книжок, як також і те, що загальне число передплатників "Визвольного Шляху" постійно маліє, що створює загрозу потреби доплат до журналу з інших приходів Спілки, на що неможна буде дозволити.

Підприємство, яке кілька років тому складалось з одного лінотипа і двох працівників, розрослося тепер до тої міри, що затруднює на постійно 12 осіб, як також диспонує п'ятьма великими машинами, які постійно є в русі. Для ще кращого визінування цього підприємства треба було б закупити переплетню і zatrudнити більше працівників. Разом з тим треба було б певести його до нового приміщення, бо це, в якому воно знаходиться зараз, вже не є вистарчальним.

До новообраного складу Дирекції УВС на біжучий рік увійшли дд. проф. В. Василенко, проф. Р. Борковський, пор. Б. Микитин, І. Дмитрів і інж. В. Одеськів, перед якими стоять такі найважливіші проблеми до розв'язання:

1/ доложити зусиль, щоб вдержати "Визвольний Шлях" без дотацій, поширюючи круг його постійних передплатників. Це є рівночасно завданням цілої орг. сітки нашого терену;

2/ закупити новий будинок, де можна було б примістити всі машини і канцелярії, як також до якого можна було б впровадити нові машини;

3/ стреміти до того, щоб декотрі старі машини замінити на нові, або ґрунтовною напправою піднести їхню видатність у продукції;

4/ забезпечити працівників Видавництва такою платнею, яка давала б їм можливість прожитку в Лондоні, де життя є дорожче як на провінції, і чимраз то дорожче. На цьому місці треба ствердити, що загальний зріст майна Спілки завдячується також безкорисній праці її робітників.

Для розв'язання повижче поданих труднощів Спілка потребуватиме великої моральної піддержки зі сторони впершу чергу членства Організації, а відтак зі сторони свідомого українського громадянства. Помочі потрібно впершу чергу в тому, щоб постійно приєднувати "Визвольному Шляхові" нових передплатників, як також щоб солідно і скоро розкольпортерувати інші видання Спілки - книжки і брошури. Якщо під цим оглядом Спілка отримує належну допомогу зі сторони членства, майбутнє цього корисного підприємства буде забезпечене і зможе поширити свою діяльність на інші відтинки видавничої і друкарської штуки.

Видавництво очікує належної допомоги з його праці від Вас!

ТЕНДЕНЦІЯ ДО ОБ'ЄДНАННЯ

Як ми вже інформували членство, тенденція до об'єднання серед наших противників постійно зростає, а останнім часом прибрала назагал такого характеру, що починає створювати оправдані побоювання.

Впершу чергу побоювання наростають в тому напрямі, що безкритичне об'єднання між зворашніми запеклими противниками може виявитися настільки нетривким, що зараз змістя може спрямувати все життя, або тільки ті його частини, в яких досягнено об'єднання, в нову хвилю постійного негодкування і антагонізмів.

Дуже неприродним евищем в цій тенденції є те, що вона хоча виростає як досвід з минулого, проте не дає ніяких реальних підстав вірити, що цей досвід є належно засвоєний.

Звичайно буває так, що при об'єднанні двох суперечних собі першів настає або цілковита зміна одного з них і включення в другий, або компромісне створення чогось нового. В цій же тенденції до об'єднання, про яку якраз говоримо, на таке не заводиться. Приймаючи під увагу твердження, що об'єднання, наприклад, на суспільно-громадському секторі, може бути реально виправданим тільки тоді, коли буде знайдено бодай якоесь найзагальніше порозуміння на політичному відтинку, приходиться ствердити, що на політичному відтинку не заводиться на поважніші зміни.

Ми, звичайно, вітаємо цю тенденцію в наших противників як доказ, що в їхній свідомості ще таки існує якийсь перенє реального відчуження можливого укладу речей в зрізничкованій матерії, однак поза це не зможемо піти далше аж до того часу, доки не побачимо, що ця тенденція до об'єднання позначиться не лише виявом бажання, але реальним виправленням і скорегуванням тих основ їхньої ідейно-політичної настанови, яка творить різницю між нами і ними, як в концепційному накресленні настанов, так і в реальній політиці. До того часу не зможемо піти далше поданих нами настанов в інструкції Референтури Внутрішньо-Українських Справ з місяця травня, 1956 року, яку поручаємо Провідному Активові до чергового простудіювання.

Загально відпруження на внутрішньо-українському відтинку на нашому терені, до якого ми також доклали певних зусиль, повинно послужити нам впершу чергу для того, щоб спокійно і без пристрастей переговорити і продискутувати найпекудніші проблеми безпосередньо з тими зі сторони наших противників, які приймають настанову їхніх провідів цілком безкритично, в наслідок чого спричинились до непотрібного дублювання деяких відмінок нашого життя та до легалізації і моральної підтримки таких потягнєв їхніх середовищ в конкретній політичній роботі, які йдуть в цілковитий розрив з основними принципами, цілями і настановами української незалежної політики. А що таке відпруження може наступити тільки тоді, коли крім загального відношення будеться практикувати співпрацю бодай на найзагальніших відтинках нашого життя, тому ми пішли на деяку співпрацю з нашими противниками на зовнішньому відтинку, як також на відтинку Англо-Українського Товариства. Співпраця на інших відтинках та об'єднання деяких організацій є справою іншої н тури, і це може наступити тільки тоді, коли буде помітний зворот в конкретній політиці наших противників до позицій української суверенної політичної дії на еміграції.

=====

ПИШЕТЬ НЕПРАВДУ

В одному з чисел бюлетени, що його видають члени "двійки" на нашому терені, пишеться, немов би Провід ЗЧ ОУН переслав на наш терен листи від д. Мирона з України, та що ці листи мали б бути поширеними серед нашого членства і перечитувані ним на спеціально засекречених сходинах поодиноких клітин в терені.

Чи треба додавати щось від нас, щоб ствердити як поширюється неправда серед людей?

=====

Появилось в розпродажі нове число журналу "Факікс", що його видає Головна Управа Товариства Української Студіючої Молоді ім. М. Міхновського, в якому є багато науково-виховного і проблематичного матеріалу. На нашому терені цей журнал буде в продажі в короткому часі.

=====